

A Fővárosi Ítéletábra dr. Lindner Andreaügyvéd (...) által képviselt I. r., a Szenyán és Rozgonyi Ügyvédi Iroda (...) által képviselt II. r. felpereseknek a Hirka és Pazár Ügyvédi Iroda (...) által képviselt I. r. és II. r. alperesek ellen ügyvezetői felelősség megállapítása iránt indított perében a Balassagyarmati Törvényszék 2014. december 17-én kelt 7.G.20.527/2014/29. számú ítélete ellen az alperesek részéről benyújtott fellebbezés folytán - nyilvános fellebbezési tárgyaláson - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg a felpereseknek személyenként 210.000 (kettőszáztízezer) forint + AFA összegű másodfokú perkoltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás lényege szerint alperesek két cég tulajdonosai voltak, melyek felperesekkel álltak üzleti kapcsolatban gyógyászati termékek kiskereskedelme kapcsán.

A főleg kötszereket vásárolt, a cégnek az alperesek önálló képviselői joggal is rendelkező tagjai voltak. 2014. január 8-án a bíróság közzétette a társaság felszámolásának megindítását, felszámolóként a rendelte ki.

Az beltárgya és önálló képviselője az I. r. alperes volt, kültárgya a II. r. alperes. A cég ellen a NAV Nógrád Megyei Adóigazgatósága többször indított végrehajtást, az első elrendelése időpontja 2007. szeptember 25. volt, az utolsó cégmásolatban jelzett végrehajtás pedig 2014. szeptember 25-én indult.

A felszámolási eljárását a Balassagyarmati Törvényszék Fpk.147/2013/7. szám alatt tette közzé. A felszámolás során a felszámoló felhívta alpereseket a Csődtörvény 31.§-a szerinti kötelezettségeik teljesítésére, annak azonban 2014. február 27-ig nem tettek eleget, ekkor a felszámoló pénzbírság kiszabását kezdeményezte. A Balassagyarmati Törvényszék 2014. március 5-én kelt végzésével hívta fel az ügyvezetőket kötelezettségeik teljesítésére. Az I. r. alperes 2014. március 15-én jelent meg a felszámoló irodájában, átadta a „nemleges” környezetvédelmi nyilatkozatot, tájékoztatta a felszámolót arról, hogy.... a cég munkajogi állományában van, a felszámoló a bérgarancia alap igénybevitelével kifizette a munkabérét, munkaviszonyát megszüntette. Az adós cég átadott vagyonát két gépkocsi képezte, melyek a Céglőnyben megjelent pályázati felhívás szerint

140.000 forint, illetve 40.000 forint + áfa értéket képviselnek, az I. r. alperes 105.130 forint házipénztár egyenleget adott át. A felszámolás során 40 napon belül 5 hitelező jelentett be igényt, összesen 24.031.195 forint összegben.

A felperesek 2014. július 14-i keresetlevelükben kérték annak megállapítását, hogy alperesek a ... vezető tisztségviselőiként ügyvezetési feladataikat nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége alapján látták el, s ezáltal a vagyona 35.000.000 forinttal csökkent. Ezen összeg biztosítékkénti nyújtására is kérték alpereseket kötelezni, illetve a perköltség megfizetésére. A fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezte időpontját elsődlegesen 2010. december 31-én jelölték meg, a vagyonsökkenés mértékét 35.000.000 forintban.

Utaltak arra, alperesek feltehetően osztalék formájában a maguk javára teljesítettek kifizetéseket, mellyel a hitelezői érdekeket sértve a cég vagyonát csökkentették. Utaltak a működése során az eredmény csaknem 80%-os költség formájában történő elszámolására, másodlagosan 2011. december 31-én jelölték meg a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét, rámutatva arra is, hogy a II. r. alperes ügyvezetői kötelezettségének sem tett eleget, illetve alperesek a Cstv. 31.§-ában írtaknak, ezen túlmenően az éves beszámoló letétbe helyezési, közzétételi kötelezettségüknek sem tettek megfelelően eleget, mivel a számviteli törvény által előírt kiegészítő mellékletet szándékosan nem tették közzé. (A felperesek a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet beálltának legkésőbbi időpontját 2013. március 14-én jelölték meg.)

Az alperesek a kereset elutasítását kérték. Utaltak arra, a tevékenységet lezáró mérleget elkészítették és az iratokat is átadták, együttműködési kötelezettségüknek eleget tettek, a Cstv. 33/A.§ (3) bekezdése szerinti vélelem nem áll fenn, a beszámolókat is a számviteli törvénynek megfelelően tették közzé. Hivatkoztak arra, még 2013. év elején is vásároltak a felperesektől. A fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet 2013. március 14-én állt be annak folytán, hogy a kapcsolatban álló számláit a Balassagyarmati Járásbíróság zárolta, így aznem tudta átutalni az áru ellenértékét a ... így az nem tudta fizetni a szállítói tartozásokat. Az alperes 2014. március 15-i, felszámolónál történő megjelenéséről és az átadás körülményeiről a felszámoló nyilatkozott az elsőfokú bíróság megkeresésére.

Az eljárás során az elsőfokú bíróság a 2014. szeptember 16-án kelt 4. sorszámú végzésével alpereseket 35.000.000 forint biztosíték nyújtására kötelezte.

Az elsőfokú bíróság a 2014. december 17-én kelt 7.G.20.527/2014/29. számú ítéletével megállapította az alperesek egyetemleges felelősségét abban, hogy alperesek a ... volt ügyvezetőiként a cég fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetének 2012. októberi bekövetkeztét követően az ügyvezetési feladataikat nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége alapján látták el, ezáltal a gazdálkodó szervezet vagyona 20.000.000 forinttal csökkent és a hitelezők követelésének teljes mértékben történő kielégítését megghiúsították. Kötelezte egyetemlegesen alpereseket, hogy fizesse meg 15 napon belül az I., II. r. felpereseknek személyenként 889.000 forint jogi képviselői munkadíjat és 36.000 forint eljárási illetéket.

Az elsőfokú bíróság a Cstv. 33/A.§ (1) bekezdése, 3.§ (3) bekezdése és a számviteli törvény 88.§ és 96.§-ai felhívása mellett rögzítette, a könyvelési dokumentumok nem álltak rendelkezésre, az iratok egy része a nyomozás során került lefoglalásra, ugyanakkor alperesek bírósági felhívásra táblázatos felsorolásban közölték, hogy 2011. évben 28.000.000 forint, 2012. évben 34.000.000 forint és 2013. decemberében 9.000.000 forint osztalékot fizettek maguknak, egymás közt egyenlő arányban. Helytálló volt a felszámoló által a megmaradt cégvagyonra vonatkozó információ figyelembevételével a felperesek azon álláspontja, hogy a felszámolás időpontjára alperesi ügyvezetők a céget kiürítették. Az elsőfokú bíróság a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet

bekövetkeztét illetően utalt I. r. alperes személyes nyilatkozatára, a késedelmekre, melyek 2011. év végén is előfordultak, azonban 2012. októberében már rendszeressé vált a 3 hónapot meghaladó késedelem. Több számlát már nem is egyenlített ki az adós Kft., így a II. r. felperes irányában már tartozása 2.784.613 forint volt. Ugyanezen időszakban ugyanakkor alperesek 2012. utolsó 3 hónapjában összesen 11.000.000 forint osztalékot vettek ki, 2013. decemberében pedig 9.000.000 forintot. Azaz alperesek a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezte után nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége alapján jártak el. A szállítói tartozásokat nem fizették, de 20.000.000 forint osztalékot maguknak kifizettek. A vagyonsökkenés, a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét idézték elő, az osztalékfizetés megghiúsította a hitelezői követelések teljes kielégítését, azokra ugyanis a megmaradt két személygépkocsi és a készpénz házipénztár messze nem nyújtott fedezetet. A felperesek a Cstv. 3.§ (3) bekezdése szerinti vélelem fennálltára is hivatkoztak, a felszámolónak az alperesek nem 30 napon belül adták át az iratokat és nem is teljes körűen, ez a körülmény azonban a hitelezők kielégítését nem befolyásolta. A beszámoló közzétételével kapcsolatban azonban helytálló volt felperesek azon álláspontja, hogy alperesek nem a 2000. évi C. törvény 96.§-a szerintieknek megfelelően tettek eleget a beszámoló közzétételi kötelezettségüknek, az egyszerűsített éves beszámoló 3 eleméből a kiegészítő mellékletet ténylegesen nem tették közzé, csak a kezdő lap és elnevezés került feltöltésre, adatok nélkül. Alperesi kimentéshez nem volt elégséges alperesek azon nyilatkozata, hogy a adószáma nem került felfüggesztésre és kényszertörésre sem került sor. A számviteli törvény 88.§ és 96.§-ában írtaknak alperesek nem tettek eleget.

Ennek folytán az elsőfokú bíróság a kereseti kérelemnek helyt adott és a Pp. 78.§ (1) bekezdése és a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet alapján kötelezte az alpereseket egyetemlegesen a felperesek javára perköltség megfizetésére.

Az ítélet ellen az alperesek fellebbeztek. Kérték az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, előadva, az elsőfokú bíróság a tényállást hiányosan állapította meg, bizonyítási erővel nem bíró okiratot ismert el bizonyítékként, a vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket tévesen értelmezte, ítélete jogszabálysértő. A felpereseknek kellett volna bizonyítani a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét és időpontját, alperesi magatartás és a vagyonsökkenése közötti okozati összefüggéseket, illetve a vagyonsökkenés mértékét. Ennek a felperesek nem tettek eleget. A fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet beálltát illetően a felperesek az időpontot módosították a mérlegadatokról kiindulva, mely azonban nem volt alkalmas a valós vagyoni helyzet bemutatására. Eseti döntéseket megjelölve szakértői bizonyítás hiányára, illetve könyvelési bizonylatok, iratok ismeretének hiányára hivatkoztak, melyek beszerzésére az elsőfokú bíróság nem tett kísérletet, így szakértelem hiányában döntött, a cég több millió forintos követelését az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta. A felperesi számlák tekintetében előadott felperesi előadást a késedelemre vonatkozóan ugyancsak bizonyítékként fogadta el, noha a becsatolt táblázat ekként nem lett volna értékelhető. Téves volt azon megállapítás, hogy az osztalék kifizetés megghiúsította a felperesi követelések teljes kielégítését, mivel alperesek tudomása szerint a felszámoló nem állította ki a Cstv. szerinti behajthatatlansági nyilatkozatot. A Pp. 221.§ (1) bekezdésében írt indokolási kötelezettségének sem tett az elsőfokú bíróság eleget, így nem értékelte az I. r. felperes által a részére igazolt forgalmi jutalék visszatartását, alperesek által felajánlott, az I. r. felperes tulajdonát képező gyógyászati segédeszközök visszafogadását, az átutamezésre vonatkozó adatokat, a ...több éven át évi 100.000.000 forintot meghaladó forgalom bonyolítását a felperesek által megjelölt fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezte után, nem értékelte azpénzforgalmi számlája zár alá vételét követően megtett alperesi intézkedéseket, s azt sem, hogy felperesek miért folytattak magas forgalmat éveken keresztül egy olyan társasággal, melynek előadásuk szerint a valós vagyoni helyzetéről meggyőződni nem tudtak. Alperesek az adott helyzetben elvárható valamennyi intézkedést megtették annak érdekében, hogy a hitelezői veszteséget csökkentsék, de

erre nézve sem tartalmazott az ítélet rendelkezéseket, alperesi felróhatóságra s az erre vonatkozó bizonyítékokra sem. Kérték az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését.

A felperesek fellebbezési ellenkérelme lényegileg az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult. A fellebbezéssel ellentétben álláspontjuk szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítékok helyes értékelésével feltárta a tényállást, 4 tárgyalást tartott, a peres feleknek részletes nyilatkozattételi lehetőségük volt, a 8. sorszámú jegyzőkönyvben részletesen kioktatta a feleket a bizonyítási kötelezettségükről, ennek alperesek nem tettek eleget. A felperesek a felhívásnak megfelelően többször tettek részletes nyilatkozatot. Fenntartva az elsőfokú eljárásban előadottakat, utaltak arra, az elsőfokú eljárásban végig hivatkoztak arra, alperesek egyrészt hanyag, másrészt jogszabálysértő magatartása, mulasztása miatt csekély mennyiségű adat állt rendelkezésre. A bírósági eljárásban feltárandó tényállás alapján módosítottak időpontot, a lehetséges időpontok bemutatásával, alátámasztásával az éveken keresztül kifogásolható alperesi magatartásra kívántak rámutatni. Alperesek olyan hiányosságokra hivatkoznak a mérlegadatok kapcsán, mely saját mulasztásuk következménye. Utaltak ebben a körben a Ptk. 4.§ (4) bekezdésére. Igazságügyi könyvszakértő kirendelésére nem volt szükség, fizetési kötelezettségüknek alperesek hosszabb ideje nem tettek eleget felperesek felé, emellett nem terjesztettek elő érvelést, bizonyítékot a Cstv. 33/A.§ (3) bekezdése szerinti mentesülésre, a vélelem megdöntésére, noha ez őket terhelő bizonyítási kötelezettség lett volna. A 3 hónapot meghaladó késedelem és a fizetés végleges beszüntetése folytán külön szakértelem nélkül is megállapítható, hogy a 2012. októberi időpontban a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet beállt. Jelen esetben a jogi értelemben alkalmazott fizetéseképtelenség a releváns. E tekintetben az ítélet részletes levezetést, indokolást tartalmaz. 2012. októberi időpontot követő alperesi magatartás, mulasztás is vizsgálendő. A felszámolást mindkét felperes kezdeményezte, az erre vonatkozó végzés 2013. decemberi jogerőre emelkedése tükrében kell értékelni a 2013. decemberi 9.000.000 forint osztalék kifizetést is. Alperesek szándékosan mellőzték a hitelezői érdekek figyelembevételét, ez különösebb szakértői bizonyítást nem igényel. A felperesi követelések kielégítése megghiúsulására irányadó a felszámoló nyilatkozata. A Cégléletről megjelent Hirdetmény szerint 180.000 forint + áfa becsértéket képvisel a két gépkocsi, a házipénztár egyenlegével együtt sem alkalmas még a közterhek kiegyenlítésére sem, a NAV-nak a Cstv. 49/B.§ (1) bekezdésében sorolt hitelezői igénye 3.795.454 forint összeggel került nyilvántartásba vételre. Alperesek a szállítói, felperesi hitelezői igények kielégítése helyett saját vagyonukat növelték. Alperesek jutalékra történő hivatkozása jogilag és ténybelileg is megalapozatlan, a per szempontjából irreleváns. Az I. r. felperes által csatolt iratok szerint jutalékra való jogosultság sem állapítható meg, rosszhiszemű az erre való alperesi hivatkozás. Alperesek leadták a rendeléseket, gazdaságossági, üzleti megfontolás nélkül és görgették maguk előtt a felhalmozódó tartozásokat. Az indokolási kötelezettségét sem sértette meg az elsőfokú bíróság, egyébként az I. r. alperes a saját fizetési ütemezését sem tartotta be, alperesi hivatkozások nem helytállóak. Adós és felperesek közti forgalom nagysága alperesek javára nem értékelhető, az nem képezi jelen ügy tárgyát. Az kapcsán alkalmazott büntetőjogi intézkedésekre hivatkozás sem megalapozott, egyébként alperesi nyilatkozatok ellentétesek, alpereseknek kellő gondosság esetén tudomással kellett rendelkezniük, tudtak is a „kiemelkedő üzleti partner”-ként megnevezett helyzetéről.

Az alperesi fellebbezés az alábbiakra tekintettel megalapozatlan:

Az elsőfokú bíróság a tényállást helytállóan állapította meg és helyesek voltak levont jogi következtetései is, azokkal a Fővárosi Ítélet tábla egyetértett.

A fellebbezésben felhozottakra figyelemmel a Fővárosi Ítélet tábla kiemeli, hogy az elsőfokú bíróság

a jelen ügyben alkalmazandó 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 33/A.§-ában írtakat helytállóan értelmezte. A felperesek a fizetésektelenséggel fenyegető helyzet beálltának lehetséges időpontjaként több konkrét dátumot jelöltek meg, az elsőfokú bíróság ebben a körben mérlegeléssel döntött.

Az a körülmény, hogy alperesek a számviteli törvény szerinti kiegészítő mellékletet nem tették közzé, nem szakkérdés, hanem ténykérdés, mely szakértői vélemény beszerzése nélkül is megállapítható volt. Az elsőfokú bíróság többször felhívta a feleket bizonyítékaik előterjesztésére, az alperesek tulajdonában lévő cégekre vezetett végrehajtással kapcsolatos adatokat a hiteles cégjegyzékből idézte az ítéletében. Az elsőfokú bíróság által rögzített - alperesek által is elismert - osztalékkifizetések súlytalanná teszik alpereseknek a jutalék visszatartásra, illetve a forgalomra, valamint a személyes és telefonos kapcsolatfelvételre, mint a hitelezői érdekek védelmében végzett tevékenységre való utalását.

Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 254.§ (3) bekezdése alapján - lényegében helyes indokaira figyelemmel - helybenhagyta.

A Pp. 78.§ (1) bekezdése és a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2.§ (1) bekezdés a) pontja, 3.§ (5) és (6) bekezdése alapján kötelezte az eredménytelenül fellebbező alpereseket felperesek javára a másodfokú eljárással kapcsolatban felmerült ügyvédi munkadíj, mint másodfokú perköltség megfizetésére.

Budapest, 2016. február 10. napján

Dr. Molnár József s. k.
előadó bíró

Dr. Gál Judit s. k.
a tanács elnöke

Dr. Rutkai Éva s. k.
bíró

A kiadmány hitelül:

Gesztesi Diana
tisztviselő